Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38279
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

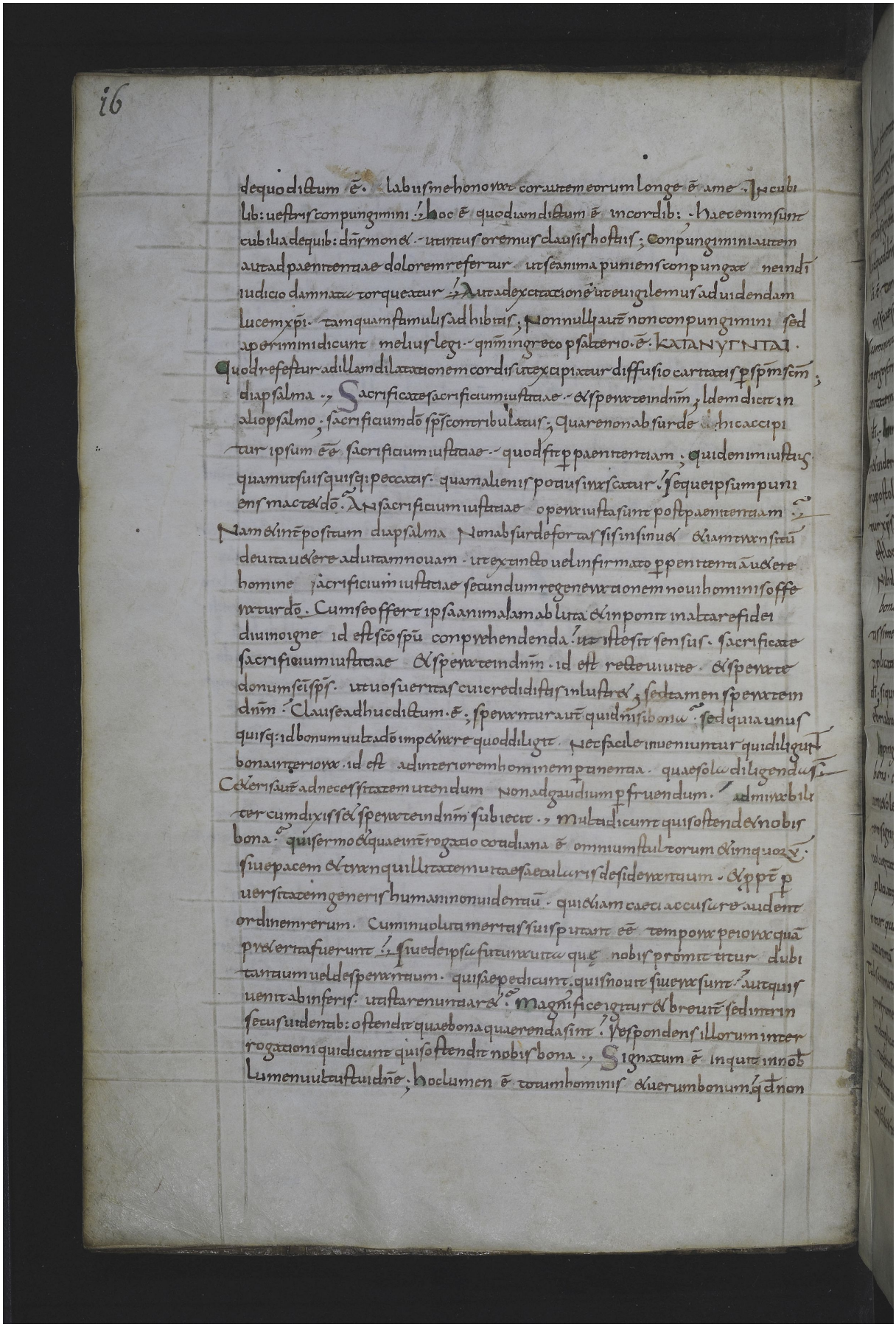

16

de quo dictum ē. labiis me honorat cor autem eorum longe ē a me. Qui cubi
lib: uestris compungimini. hoc ē quod iam dictum ē in cordib: Haec enim sunt
cubilia de quib: dn̄s mon. utinam ut oremus clausis hostiis; Compungimini autem
aut ad paenitentiae dolorem refertur ut se anima puniens compungat ne in di
iudicio damnatae torqueatur. Aut ad exercitationē ut euigilemus ad uidendam
lucem xp̄i. tamquam famulis ad hibitis; Nonnulli autē non compungimini sed
aperimini dicunt melius legi. qm̄ in gr̄eco psalterio ē. KATANYTNTAI.
Quod refertur ad illam dilatationem cordis in excipiatur diffusio caritatis p spm̄ sc̄m;
diapsalma. Sacrificate sacrificium iustitiae. et sperate in dn̄m, Idem dicit in
alio psalmo, sacrificium d̄o spis contribulatus; Quare non absurde hic accipi
tur ipsum ē sacrificium iustitiae. quod fit p paenitentiam; Quidenim iustius
quam ut suis quisq: peccatis quam alienis potius inrscatur. Seque ipsum puni
ens mactat d̄o. Aut sacrificium iustitiae operantur iustas sunt post paenitentiam.
Nam et in p̄situm diapsalma Non absurde fortasis sis insinuat et iam tuens sicut
de uita uetere ad uitam nouam. ut extinctio uel infirmato p paenitentiam a uetere
homine sacrificium iustitiae secundum regenerationem noui hominis offe
rentur d̄o. Cum se offert ipsa anima lamab luta et inponit in altare fidei
diuino igne id est se c̄o spū comprehendenda. ut iste sit sensus. sacrificate
sacrificium iustitiae et sperate in dn̄m. id est recte uiuite. et sperate
donum sei ipsi. ut uo suertitas cuiere di di tas in lustra, sed tamen sperate in
dn̄m. Clause ad hue dictum ē; sperantur autē quid nisi bona. sed quia unus
quisq: id bonum uult d̄o imperare quod diligit. Nec facile inueniuntur qui diliguntur
bona anteriora. id est ad interiorem hominem pertinentia. quae sola diligendus
Celeris aut ad necessitatem utendum Non ad gaudium p fruendum. admirabi
ter cum dixisset et sperate in dn̄m subiecit., Multa dicunt quis ostendet nobis
bona. quis ermo et quae inter rogatio cotidiana ē omnium stultorum et inquiunt
sine pacem et tranquillitatem uitae saecularis desiderantium. et p̄p̄t p
uersitatem generis humani non uidentur. qui etiam caeci accusare audent
ordinem rerum. Cum in uolutamertas suis putant ē tempora priora quā
praeterita fuerunt. sive de ipsa futura uita quae nobis promittitur dubi
tantium uel desperantium. quis se pedicunt. quis nouit sive ne sunt. aut quis
uenit ab inferis. ut stare nuntiare et. Magnifice igitur et breuit sed in rin
secus uidenab: ostendit quae bona quaerenda sint. Respondens illorum inter
rogationi qui dicunt quis ostendit nobis bona., Signatum ē inquit in nob
Lumen uultus tui dn̄e; hoc lumen ē to u m hominis et uerum bonum. q d non